

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Incipit scriptū sup[er] ... sentētia[rum] editum a fratre
Joanne duns ordinis fratrum mino[rum] doctore
subilissimo [et] o[mn]im theologo[rum] principe**

Johannes <Duns Scotus>

Venetijs, [1481]

[Text]

[urn:nbn:de:bsz:31-313921](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-313921)

Incipit scriptū sup 3°. sententiāz edī
tū a fratre Joanne duns ordinis fratꝝ
minozꝝ doctore subtilissimo ꝛ oim the
ologozꝝ pꝛincipē.

In uē
nit igitꝝ

plenitudo tēpo
ris ꝛc. Postqꝫ
mꝛ in pꝛmo lib^o
determinauit de

deo qꝫtū ad rōem sue naturalꝝ pꝛfectiōis
ꝛ in 2° li^o determinauit de tēpo inqꝫtū et
pꝛfectio reuocet in opibꝫ creatōis. In hoc
3° detꝛminat de deo inqꝫtū et pꝛfectio re
lucet in opibꝫ restauratiōis. Et circa p.
di huius tertij querūt qꝫqꝫ. Pꝛio vꝛꝫ
possibile fuit nām hūānā vniri vbo in
vnitate suppositi. 2° vꝛū tres pꝛsone
possint assumē eandē nām nūero. 3°
vꝛū vna pꝛsona possit assumē pꝛsones na
turas. 4° vꝛꝫ suppositū creatū possit
suscipere ypostatice aliā nām creatā
5° vꝛū formalis rō terminādi istā vni
tate sit pꝛoprietas relatiua.

Inter primum

arguit qꝫ nō qꝫ actus purus
ꝛ infinitus nō est alicui pꝛo
pꝛiabilis. ut pꝛbatū est di 8 p. li. verbū est
talis actꝫ ꝛc. Pꝛeterea inter vnibilita
est aliqꝫ pꝛoportio. finit ad infinitū nulla
est pꝛoportio. vꝛū est infinitū nā hūāna ē
finita. ꝛ non sunt vnibilita. Pꝛeterea.
pꝛtraria nō pꝛiit simul esse. pꝛpter eozꝫ re
pugnantiā. nā creatā ꝛ increata plus re
pugnāt sibi iuicē qꝫ pꝛtraria. qꝫ pꝛtraria
sunt i eodē genere. nō sic creatā ꝛ incre
ata nā pꝫ ꝛc. pꝛma pꝛbat pꝫ pꝫm. 4. me
tha. vbi arguit qꝫ si pꝛtraria essent siml
in eodē. ꝛ pꝛadictoria essent siml ꝛtra

Pꝛeterea incarnare est agē. ꝛ incarnari
est pati. verbū diuinū nō patit ꝛ nō in
carnat. pꝛbatio pꝛntie. qꝫ oī actōi corꝛū
det aliqua pꝛopria passio. ꝛ si negetur
hoc. pꝛpter instantiam de amare ꝛ ama
ri. ꝛ eodē mō de vnire ꝛ vniri nō valet
instantia. qꝫ illa est actio imanēs cui nō
corꝛidet passio aliqꝫ in obiecto. sꝫ incar
nare est actō tꝛāsiēs in obiectū extra. igitꝫ
sibi corꝛidebit passio aliqꝫ. Pꝛeterea
pꝫ aliqꝫ ratiōes spꝛales af. ꝛ pꝫ ex pꝫe
nāe assūpte. qꝫ eadē nā hūāna est hec pꝫ
se exis. ꝛ pꝫsona pꝫsonalitate creatā. sed
nā nō pōt assumi nisi sit hꝫ pꝫ se exis. igitꝫ
nō pōt assumi nisi pꝫsonā pꝫsonalitate
pꝫpꝫia. sed si sit sic pꝫsonata. nō pōt as
sumi a pꝫsona increata. igitꝫ est inassum
ptibilis. igitꝫ ꝛc. pꝫbatio pꝫme pꝫpōs. qꝫ
per se existens in natura intellectuali ē
persona. pꝫbatio scōde pꝫpōs. quia nō
potest assumi nisi actu existēs. ꝛ hoc exi
stētia sibi. pꝫpꝫia sꝫ exis. pꝫpꝫia nāe que
est sꝫa. est pꝫ se exis. Pꝫbat ꝛ eadē pꝫ
pō. qꝫ sicut nā creatā se hꝫ ad singlarita
tē: ita nā intellectualis saltē singlaris vꝫ se
hꝫ ad pꝫsonalitatē. sꝫ nā creatā ita ē sin
glaris qꝫ nō pōt manē eadē sine sua sin
gularitate. igitꝫ nec nā intellectual singlaris
pōt manē eadē sine sua pꝫsonalitate. 2°
arguit ex pꝫe assumētis. qꝫ qꝫ sola rōne
differūt vni nō pōt esse rō vnionis real
ꝛ nō alterꝫ. pꝫsona ꝛ eētia sola rōe diffe
rūt. als videret eē cōpō in diuis. igitꝫ ꝛc.
mator pꝫbat. qꝫ cū vnio real sit ad aliqꝫ
rē fm qꝫ hꝫ esse reale nihil terminat istā
vnionē pꝫcise fm qꝫ habet esse ratiōis
pꝫcise causatū per actū intellectus. igitꝫ
si vnio est realis ꝛ illa realiter sunt tātū
vni totū quod est ibi terminat istā
vnitatem realem. Pꝫeterea omis de
pendētia est ad indepēdens ꝛ ad absolu
tū ut vꝫ. pꝫsona diuina inqꝫtum talis nō
est absoluta. igitꝫ natura nō depēdet ad
pꝫsonā inqꝫtum: persona. sed non vnitur
persone nisi dependeat a persona inqꝫ
tum persona. igitꝫ non vnitur pꝫsone.

